

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
	7	d712	jente ☐ gutt ☒	norsk ☒ annet ☐

Det gule i søppla.

Hei! Jeg heter Mi og jobber på søppeldynga på Fillipinene med vennen min Raphael. Raphael og jeg er begge 13 år gamle og vi jobber sammen i søppla hver dag og leter etter ting vi kan selge. Nå skal jeg fortelle om noe spennende som skjedde i dag.

Komma

Klokken var seks på morgenen og Raphael og jeg skulle opp å jobbe.

Da vi våknet var sola på vei opp og vi

Komma

kjente den forferdelige luktta stanken.

Det stapp og annet enkelt søppel fra

søppeldynga. Det så også ut som det

skulle bli hjemme varmt og søppel lukta

Sammen-
satte ord
Komme

og stekenes varme er ikke særlig deilig

sammen.

112

Raphael og jeg kom oss opp
 og gikk ut og begynte å lete etter
 noe verdifullt som vi kunne selge og få
 oss en matbit. Raphael og jeg bestemte
 oss for å dele oss litt, så vi kunne
 finne noe forb. Jeg tuslet litt i retningen
 mot høyre og begynte å lete i søppla.
 Jeg fant litt av hvert den morgenen,
 litt plast, litt gatekjøkkenmat og noen
 glassflasker. Akkurat da jeg hadde bestemt
 meg for å gå bort til Raphael hørte jeg
 et høyt skrik oppe ved en av keltetranene.
 Jeg spurtet alt jeg hadde og da jeg
 kom opp så jeg at det var Raphael
 som hadde skreket. To av fingrene på
 høyre handa hans var skjært av og
 det sprutet blod fra ham. Raphael hadde
 noen Raphael hadde noen fryktelige
 timer den dagen, men etter at smertene

Tung og lang
seth. skriv om.

Komma

Hva trakte
du da?

1121

Komma

hadde gitt seg litt og fingrene hadde
blitt behandlet satt jeg meg ned i den
lille kassa vår og begynte å snakke med han.

- Hva tenkte du på, Raphael?! Du kunne
ha skadet deg enna mer! Du vet at
det er farlig oppe ved keltetranene! ropte
jeg til han. forvilet. - Jeg vet ikke
hva jeg tenkte på, men jeg syntes
jeg så noe skinnende der oppe som lignet
på noe gult gull. Kanskje vi skal ta
en tur opp å se om det er noe der,
svarte Raphael. - Oh, da, men vi må
være veldig forsiktige, sa jeg urolig.

Det bli det som Raphael ville.

Det begynte å bli mørkt, men Raphael
og jeg begynte å gå forsiktig mot
keltetranene. Og tro det eller ei, så lå
det en gull klokke der, akkurat der
Raphael hadde skadet seg. Jeg tok

Beskriv-
utvid
øyebeholdt

Sammensatt
ord

112

klukka i komma og vi lopp ned til den
litte kassa vår og dørfeiret hele kvelden
helst til vi sovnet.